

D b s a h.

I. Oddíl.

o saukromé, do-ussnj zpowědi w cirkwi katolické.

A) Počátek zpowědi.

	Str.
§. 1. Co gest zpowěb	3
§. 2. Zpowjdati-se snássi se s rozumem	—
§. 3. Troge swědectwj na to	6
§. 4. Má pro sebe děginy celého člowěčenstwa	7
§. 5. Pokračowánj	9
§. 6. Zpowjdati-se Kristus Jeziš narjbil	13

B) Trwánj zpowědi.

§. 7. Za časů apofstolských	16
§. 8. W prwnjch třech křesťanských stoletjch	19
§. 9. Db 4—6. stoletj	25
§. 10. Db 7—9. stoletj	29
§. 11. Db 10—13. stoletj	34
§. 12. Swědectwj cirkewnjch sněmů	35
§. 13. Sněm Lateránský	37
§. 14. Sněm Tribentský	40
§. 15. Důkazy pro trwánj zpowědi z cirkwe řecké	43
§. 16. a) před gegjm odtrženjm od cirkwe řjmské	—
b) po odtrženj cirkwe řecké od cirkwe řjmské	47

C) K agjei kázeň.

§. 17. K agjei kázeň w cirkwi až do 3. stoletj	50
§. 18. Db 3. stoletj do věku střednjho	53
§. 19. Přjstřost pokánj w prwnjch cirkewnjch stoletjch	55

	Str.
§. 20. Příklad kajícné kázně ve staré církvi . . .	58
§. 21. Propad kajícné kázně a pokání za nashich časů . . .	63
§. 22. Příklad tuhého pokání w 19. století . . .	65

D) Užitek zpowědi.

§. 23. Katolík se zpowídá na rozkaz Boží . . .	69
§. 24. Strže zpowěd přichází hříšníkovi k poznání sebe. . .	70
§. 25. Napravení hříšníkovo se vypůsobí . . .	71
§. 26. Z blaha obecné dá se docílití . . .	—
§. 27. Zpowěd vede k pokore . . .	72
§. 28. Litość rozmnožuje . . .	74
§. 29. Vnitřní útěchu nawrací . . .	75
§. 30. Zpowěd mluví s Bohem . . .	79
§. 31. Duši čistí, rozvažuje, ospravedlňuje . . .	—

E) Hlasy nekatolíků o katolické zpowědi.

a) Hlasy proti ní.

§. 32. Lidé, prý, zpowěd sami vymyslíli . . .	85
§. 33. Kněží, prý, zpowěd vymyslíli, by se ze zvědavosti do lidských srdcí wetřeli . . .	86
§. 34. Kněží, prý, upotřebují zpowěd k tomu, by nasýtíli svou laťotu . . .	88
§. 35. Kněží, prý, upotřebují zpowěd k tomu, aby moc svou, wplyw svůj zvýšili . . .	90
§. 36. Zpowěd, prý, powěru a záhubnou bezpečílost rozmáhá . . .	91
§. 37. Zpowěd, prý, čelí na zázu newinných srdcí. . .	92
§. 38. Zpowěd gest, prý, mučení svědomí . . .	94
§. 39. Zpowěd, prý, wyrazuje tagemství . . .	95
§. 40. Zpowěd, prý, z neuznáním wysazena . . .	—
§. 41. Zpowěd, prý, teprw w 13. století byla zavedena . . .	96

b) Hlasy protestantské pro zpowěd katolickou.

§. 42. Swědectwí reformátníků . . .	—
§. 43. Swědectwí protestantských wědců . . .	99

II. Oddíl.

o obecné, veřejné zповědi w cirkwi protestantské.

A) Zawedení protestantské obecné zповědi.

Str.

- §. 44. Protestanti tagnau zповěd starocirkewnj změ-
nili we zповěd obecnau 103
- §. 45. Rozhřessení prohlásili za pauhé zvěstování
odpuštění hříchů 108
- §. 46. Obecná zповěd protestantská 106

B) Záwadnost obecné zповědi protestantské.

- §. 47. Obecná zповěd nenese mravního užítku, i
naprawení nestačí, štobí 111
- §. 48. Obecná zповěd protestantská nemá žádně
platnosti 116
- §. 49. Zlé následky z obecné zповědi protestantské. 121
- §. 50. Hlasy protestantů proti obecné zповědi protest. 122

C) Která zповěd zasluhuje přednost:

bo-uffnj katolická, čili obecná protestantská.

- §. 51. Eliáš prorok Boží a proroci Bálowi 125
- §. 52. Uhrněné srownání katolické zповědi se zpo-
vědi protestantskou 127
- §. 53. Konečné usnesení 129

III. Oddíl.

o dobrém uspořádání zповědi katolické.

A) Požadavky i náležitě zповědi.

- §. 54. Zpytování svědomí 130
- §. 55. Ljtořt 132
- §. 56. Prawý úmysl 134

B) Vlastnosti zповědi.

	Str.
§. 57. Pokora	136
§. 58. Upřímnost	137
§. 59. Uplnost	138

C) Doplněk zповědi.

§. 60. Bytí nej pokání od kněze uložené . . .	140
§. 61. Sám sobě pokutu ulož	142
§. 62. Každé trápení wděčně strp	143

D) Slovo k málo myslným kagienjkám.

§. 63. Nepochybug o odpustění hříchů svých ; ubezpečuj tě o něm : tvé svědomí	144
§. 64. Swatí a u vedení dušiči zluštění otcové	146
§. 65. Pán a Spasitel Kristus Ježíš sám	147

